

opusdei.org

U Notre-Dameu: „Stvarno sam osjećao da radim za Boga”

Dok Notre-Dame de Paris ponovno otvara svoja vrata ove nedjelje, 8. prosinca, Antonin, majstor klesar, razmišlja o dubokom iskustvu doprinosa obnovi ove kultne katedrale.

8.12.2024.

**Antonine, Vi si majstor klesar. Što
Vaš posao uključuje?**

Kao klesar specijaliziran za povijesne spomenike, prvenstveno se bavim restauracijom antičkog kamena i bavim se projektima umjetničkog oblikovanja. Moji klijenti su obično predstavnici povijesnih spomenika ili galerija koje naručuju umjetnička djela, poput grba uklesanog u kamen, na primjer.

Bili ste među gotovo 2000 obrtnika koji su sudjelovali u obnovi Notre-Damea. Kako ste postali dio ovog projekta?

U siječnju 2024. trebao sam pohadati tečaj za tehničara za pristup užetom, koji je na kraju otkazan. To je značilo da sam imao mnogo slobodniji raspored nego što je bilo predviđeno i obavijestio sam neke od svojih kontakata. Tri puta su mi se obratili u vezi s radom na rekonstrukciji Notre-Damea, ali sam morao odbiti te ponude zbog prijašnjih obveza.

Ovom četvrtom prilikom, srećom, uspio sam prihvatiti i pridružiti se projektu. Bio je to početak nevjerojatne avanture: ta dva mjeseca bila su nevjerojatna. Atmosfera je bila fantastična, a upoznao sam sjajne ljude iz raznih struka. Ponekad nas je na gradilištu radilo i do 400 ljudi istovremeno. Nikada nisam vidio tako čisto i dobro organizirano gradilište.

**Što ovaj projekt izdvaja od ostalih?
Što je za Vas značilo doprinijeti
ovoj kultnoj zgradi?**

Notre-Dame je jedinstveno mjesto za kršćane diljem svijeta i legendarno mjesto za obrtnike poput mene. Zamislite da gledate zalazak sunca s vrha tornja Notre-Dame, u samom srcu Pariza...!

Moje su emocije bile pojačane jer sam, kad sam stigao na to mjesto, bio kršten samo šest mjeseci ranije, tijekom mise uskrsnog bdijenja 2023.

Od trenutka kada sam počeo raditi u Notre-Dameu, bio sam duboko dirnut. Zapanjio me masivni kip Krista koji blagoslivlja grad rukama s ranama od stigmi, koji se uzdiže nad južnim zabatom na kojem sam radio. Zaista sam osjećao da ponovno izgrađujem strukturu za Boga, u Božjoj prisutnosti.

Možete li opisati svoje specifične zadatke u Notre-Dameu?

Radio sam na južnom zabatu, iznad velike rozete. Naša je misija bila potpuno rekonstruirati dva tornja, svaki visok osam metara, smještena s obje strane manje rozete iznad glavne. Da bismo to učinili, morali smo ih rastaviti, obnoviti i prethodno izrezati kamenje na tlu. Svaki komad je zatim podignut kranom i precizno postavljen od strane klesara, nakon čega bih ja na licu mjesta doradio i klesao kamenje. Bio je to pedantan i

strastven rad: svaki je kamen morao biti savršen.

Kako je Vaše obraćenje utjecalo na Vaš rad i odnose s kolegama?

Čekajući da nam dizalice donesu novo kamenje, ponekad bih izvadio svoju krunicu. Ipak smo radili za Gospu! Neki su me kolege dobrodušno zadirkiivali, ali jedan kolega s Madagaskara često me branio govoreći: „Pusti ga, on se moli za nas”. Moliti krunicu na tom južnom zabatu, prateći putanju sunca tijekom dana, bilo je nevjerojatno.

Moje obraćenje duboko je utjecalo na moj rad. Svako jutro se molim svetom Josipu, zaštitniku obrtnika. Ako preskočim taj dio, osjećam da moj rad trpi. Moja vjera također oblikuje način na koji komuniciram sa svojim kolegama. Otvoreno govorim da sam katolik i pokušavam prenijeti svoju radost. Objašnjavam

kako mi to što znam da nisam sam u suočavanju sa životnim izazovima, da Netko uvijek stoji uz mene, daje snagu da ustrajem.

Čuo sam da ste nedavno otkrili knjigu Put svetog Josemarije. Postoji li odlomak koji vam se dopao?

Za obrtnike poput mene, Put je savršen. Za razliku od dugih tekstova koje je teško probaviti, nudi kratke, izravne fraze koje govore srcu... I ponekad te vrate na tvoje mjesto. Progutao sam knjigu. To je toliko utjecalo na mene da sam kupio još jedan primjerak da ga dam prijatelju s kojim sam radio.

Nekolicina nas - katolika ili nekatolika - bila je pogođena prvom stranicom Puta, na kojoj sveti Josemaría piše: „Nemojte reći: 'Takav sam stvoren... to je moj karakter.' lik: Budi čovjek.” To je teško pogodilo više nas!

Točke u Putu o poslu posebno odjekuju našim svijetom klesara: dobro obavljanje posla i traženje savršenstva u ljepoti. U ovoj potrazi nalazimo Boga. Za nekoga poput mene, klesara koji je sklon raditi sam, otkrivanje kršćanske dimenzije mog rada pravi je dar. Sada znam da je Gospodin uz mene, da me prati na putu.

Sveti Josemaría vodio je studente na vrh katedrale u Burgosu da se dive ljepoti njezine izrade za slavu Božju. Na što vas ovo inspirira?

Radeći u crkvama, susrećemo se s veličanstvenim stvarima koje su nevidljive ljudima na zemlji. Ono što smo postigli na južnom zabatu doista je prekrasno, ali nismo to učinili za ljude; učinili smo to za Boga. Ima nešto duboko u vezi s tim.

Također sam doživio snažno iskustvo dok sam rezbario glavni oltar crkve benediktinskog samostana u Saint-

Wandrilleu. Dok sam radio,
redovnici su pjevali svoju Liturgiju
časoslova. Moj rad je postao molitva!
Bio sam istinski sretan.

Ljudski rad s božanskom dimenzijom

„Uživao sam penjati se na tornjeve
katedrale kako bih izbliza vidio
ukrase na vrhu, pravu čipku od
kamena koja je morala biti rezultat
vrlo strpljive i mukotrpne izrade.
Dok sam čavrljao s mladićima koji su
me pratili, znao sam naglasiti da se
ništa od ljepote ovog djela ne može
vidjeti odozdo. Kako bih im dao
opipljivu lekciju iz onoga što sam im
prethodno objašnjavao, rekao bih:
'Ovo je Božji posao, ovo je rad za
Boga! Savršeno završiti svoj osobni
rad, sa svom ljepotom i izuzetnom
profinjenošću ove kamene plohe.'

Vidjevši to, moji bi suputnici shvatili da je sav rad koji smo vidjeli bila molitva, dijalog pun ljubavi s Bogom. Ljudi koji su ondje trošili svoju energiju bili su svjesni da nitko na ulici ne može cijeliti njihov trud. Njihov rad je bio samo za Boga. Vidite li sada kako nas naš profesionalni rad može približiti našem Gospodinu? Radite svoj posao kao što su oni srednjovjekovni klesari radili svoj, pa će i vaš posao biti *operatio Dei*, ljudski posao s božanskom suštinom i završetkom” (Priatelji Božji, br. 65).